

POLIȚIA ROMÂNĂ

BILUNAR EDITAT DE INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

ANUL XVII • NR. 5 (815) • 15 MARTIE 2006 • 24 PAGINI • 1,50 LEI

Pag. 6
112 - Apel unic de urgență:
Salvează viața, protejează
cetățeanul și proprietatea

Din sumar:

„Managementul
organizației la
nivel mediu”

Pag. 8-9

Polițiști
pe urmele
căutătorilor
de comori

Pag. 10

Seria dosarelor
„grele” din
Transporturi
continuă

Pag. 11

Premieră:
Sistem integrat
de siguranță
în școli

Pag. 14

Tâlhăria -
forme de
manifestare
și dificultăți
în intervenție

Pag. 16

Inițiativa
„Community
auto watch”

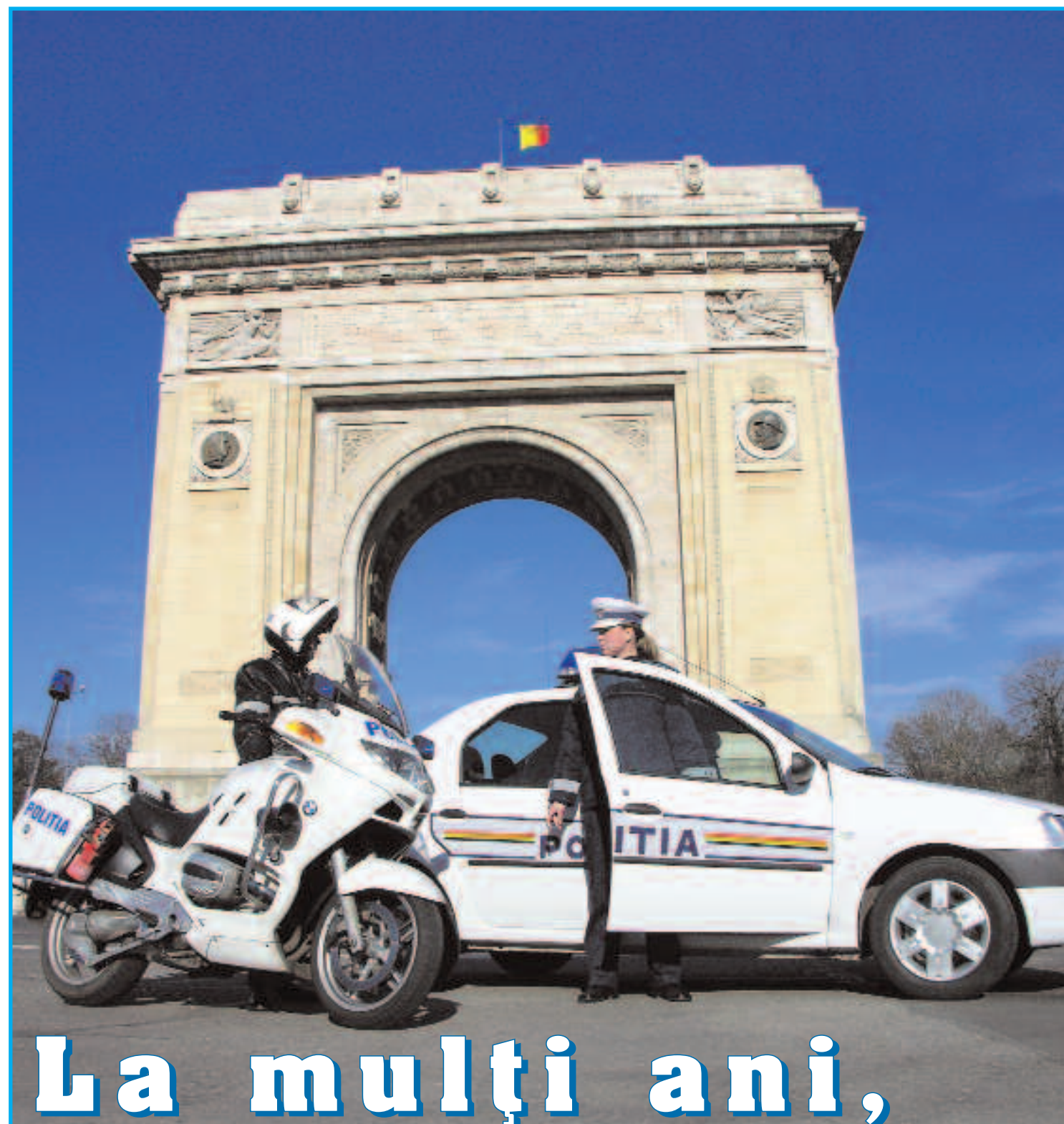
Pag. 19

Mereu,
în ritmul
comunității

Pag. 20

„Slave”
în orașul
de la poalele
Tâmpei

Pag. 21

La mulți ani,

polițiști români!

La 25 Martie, Poliția Română mai adaugă încă un an de prezență neîntreruptă pe baricadele luptei împotriva răului.

O existență marcată, deopotrivă, de miracole și seisme, în urma cărora și-a câștigat dreptul de a reprezenta o structură cu evoluțiile și involuțiile ei; perioadele ei de reconfigurare organizațională și funcțională, momentele ei de realizări, dar și de neîmpliniri.

Poliția Română se pregătește de o nouă aniversare. O sărbătoare de care se vor bucura toți cei onști și incoruptibili. Adică toți aceia care și-au adus, prin eforturile lor, de multe ori anonime și duse până la sacrificiu,

contribuția la redefinirea Poliției Române. Ca o instituție aflată permanent în serviciul cetățenilor, cu un personal situat în lumina Legii și devotat profesiei.

Condiții care, împreună cu harul și vocația, completează și descriu fundamentele profesiei de polițist, ca scut al democrației, al statului, al cetățeanului. Fiindcă este greu, dacă nu imposibil, de imaginat cum ar fi fără prezența Poliției acolo unde comunitatea are nevoie de liniște și siguranță. Ceasurile aniversare ale apropiatei sărbători bat în ritmul evoluției firești, proeuropene.

Sărbătoare a propriei desăvârșiri,

25 Martie, se constituie pentru Poliția Română într-un prilej de proprie evaluare a stadiului reformei instituționale, de proiectare a unor noi direcții de acțiune și de apropiere de comunitate.

Toate acestea în vederea conjugării eforturilor comune pe linia luptei împotriva infracționalității, asigurării climatului optim de ordine, sporirii siguranței cetățenilor, în deplină consonanță cu criteriile europene în domeniu. Iată numai câteva dintre motivele pentru care, cu cele mai sincere sentimente camaraderești, le urăm polițiștilor români „La mulți ani!”.

Nicușor DULGHERU

AUTORII "JAFULUI SECOLULUI" SURCLASAȚI DE INTELIGENȚA POLIȚIȘTILOR

Trei mari jafuri bancare săvârșite în ultimele șase luni, unul în Marea Britanie (Europa), celelalte două în Brazilia și Argentina (America de Sud) au fost "gratulate" de presă cu titlul grandilocvent de "Jaful Secolului". Două dintre acestea par să fi fost săvârșite de "amorul artei" banditești, după

scenarii extrem de ingenioase de către bogătași pe care nimeni nu i-ar fi putut bănuși de hobby-uri clandestine. În toate cazurile, "hiperbola" se justifică prin aceea că, fie sumele prădate au fost exorbitante, fie modul de operare poate fi "etichetat" drept uluitor. Noi nu vom stăruia asupra jafului din Marea Britanie, (intrucât, subiectul a fost <exploatat> (pană la detaliu!) de ziaristi împătimiti ai senzaționalului, ci asupra celui de la Banca Rio din Acassuso, provincia Buenos Aires, Argentina, extrem de spectaculos prin strategie, joc de roluri, organizare minuțioasă. În contrapartidă, inteligența polițiștilor din Argentina, Brazilia și Uruguay, care au cooperat intens la rezolvarea cazului a fost, de-a dreptul, brillantă. Conform informațiilor pe care le-am cules din surse mediatice argentinie, banda a fost alcătuită din 15 membri care au închiriat o locuință în zonă, transformând-o în "cartier general".

Timp de mai multe luni, "luând startul" de la bază, aceștia au săpat un tunel subacvatic pornind dintr-un canal de colectare a apei, și forând până în apropierea seifurilor băncii. În ziua "H", ei au golit 146 de case de bani, umflând un "pot" de peste 25 de milioane de dolari. Rolurile au fost distribuite astfel: un membru al bandeii aștepta "pe canal în jos" cu două bărci pneumatice, alți doi bandiți erau în stad-by cu mașini pentru a încărca prada din ambarcațiuni, patru au simulat că sunt muncitori la o Companie a Apelor, alți doi au jucat rolul de ostatici, iar ceilalți patru au atacat cu mână înarmată. Aceștia i-au ținut oren-șir sechestrați pe clienții băncii, amenințându-i cu armele (inclusiv cu o bazuca!) și determinând poliția să

inconjoare sediul luat cu asalt. După ce au golit casele de bani, actorii jafului au fugit prin tunelul subacvatic. Apoi au încărcat prada în bărcile pneumatice și pe-aici țîi drumul! Drum de... apă! Totuși, deznodământul a dovedit (odată în plus!) că nu există "lovitură perfectă". Polițiștii argentinieni în colaborare cu cei brazilieni și uruguayeni nu au iertat nimic, taxând toate greșelile și omisiunile infractorilor. După ce a planificat, din închisoare, "la milimitru" jaful, "Alberto", capul bandeii arestate, nu și-a putut imagina faptul că un mic detaliu de vestimentație reținut de un martor ocular îi va fi fatal. Informația despre "costumul gri pe care îl purta în

ziua jafului" avea să fie un element extrem de prețios pentru polițiști. Acesta le-a permis elucidarea marelui jaf de la Banca Rio din Acassuso. Investigatiile întreprinse de polițiștii argentinieni s-au axat pe declarațiile unuia dintre martorii care a reținut marca cravatei purtate de capul bandeii. El a declarat: "Cel care purta cravata Eqqus la un costum gri (toți îl numeau "Alberto") i-a spus unui complice: <Costumul l-am cumpărat ieri și îmi vine perfect>". Pornind de la acest amănunt, polițiștii au aflat că acel costum gri (unicat) s-a vândut la un stand din magazinul "Soleil". Descinzând, acolo, ei au descoperit o înregistrare video făcută de un sistem de supraveghere cu circuit închis, într-un alt magazin de unde "Alberto" a cumpărat un costum de scafandru (folosit, ulterior, pentru imersiune în apa canalului de colectare). La

arestarea capului bandeii au mai contribuit și interceptările telefonice făcute de polițiști, pe timpul anchetei. Din conținutul acestora reieșea că "Alberto", care fugise peste graniță, în Uruguay, i-a spus unui complice: "Voi reveni în Argentina pentru a participa împreună cu fiul meu la deschiderea anului școlar." Cum era de așteptat, polițiștii l-au urmărit la școala indicată și l-au luat "ca din oală". Ei nu au scăpat din vedere nici atitudinea lui "Alberto" ("cappo dei tutti capi") față de unul dintre membrii găzdei de securitate privată a băncii prădate. După ce l-a dezarmat, acesta i-a returnat arma descărcată ca să nu-i fie

descoperită la perchezitie. Banda a avut un "om de legătură" în Brazilia, "scolit" în timpul altui jaf de proporții, cel de la Banca Centrală - Sucursala Fortaleza. Modul de operare cu casa închiriată în împrejurimi și cu săparea unui tunel subteran până în sediul băncii, a fost experimentat pentru prima oară la Fortaleza. Un ex - militar argentinian și doi uruguayeni din forțele de securitate se numără printre autori. Câțiva au trecut frontiera în Brazilia și Uruguay, fapt dovedit la examinarea registrului Direcției Generale de Migrație. Polițiștii au "dragat" și cercetat peste două mii de metri cubi de apă și au dialogat cu sute de persoane. După jaf, unii bandiți au luat avionul cu destinația Caraibe. Acum sunt "culeși", rând pe rând, prin acțiuni de cooperare între polițiile sud-americane. Deși distanța în spațiu pare enormă, într-o lume în plin și galopant proces de mondializare, este ca și cum am vorbi despre un oraș vecin cu Capitala României. Succesul polițiștilor argentinieni și al partenerilor lor ne bucură, intrucât, reprezintă un model de schimb de informații, de decelare logică a datelor (cu reflex în plan operativ!) și de bune practici ce merită extrapolate.

„Patruped” - urmărit continental

Un câine "vrăjitor", "expert" în înșelătorii și furturi este urmărit nu numai de polițiștii din Cordoba (Argentina) ci și din alte țări sud-americane. Acesta alege, în deobște, femei cărora le smulge ("la comandă") portmoneele sau gentile și le predă rapid stăpânului său. "Omul negru" preia prada și dispăre în mare viteză de la locul faptei, pe o motocicletă. Două din-

tre victime au vorbit, recent, despre acest mod de operare pentru Canalul de Televiziune "Todas las Noticias". Știrea a apărut, de altfel, și în ziarul Poliției Cordobez, "Vocea Intemelor". Unii cetățeni sunt de părere că în căutare ("cui pe cui se scoate!") ar trebui angajat un câine dressat al forțelor de securitate. Între timp, un alt "patruped lătrător" continuă să se afle în

arestul Poliției din La Plata, fiindcă a fost foarte agresiv cu o femeie, iar aceasta l-a denunțat autorităților. Ciobănescul german în discuție a sechestrat-o în casă pe victimă, împreună cu cățelușul ei de care era "indrăgostit". Astfel de povești ciudate ne fac să credem că "indigenul" nostru Boschito nu este o excepție și că nici Pământul nu e atât de mare pe cât pare.

Fenomen specific japonez

Conversații prin internet urmate de sinucideri colective

"Cifra sinuciderilor colective în rândul japonezilor care s-au cunoscut pe internet a fost, în 2005, de 91", a informat, recent, un purtător de cuvânt al Poliției. Acest pact al morții multiplicat reprezintă o dură provocare pentru autorități. Fenomenul sinuciderilor în grup este aparent paradoxal într-o țară din "clubul select" al marilor puteri industriale ale lumii. După cum se știe, în Tara Soarelui Răsare, nu există interdicții religioase împotriva suicidului. Acolo, a-ți lua viața a fost, cândva, o formă de ritual expiator pentru războinicii samurai, un chip al curajului pentru luptătorii kamikaze, iar, în timpurile moderne, a devenit un mod de a scăpa de depresie sau de a salva ființele dragi de dezoanore, de pierderi eco-

nomice ș.a. Numărul sinuciderilor a crescut cu 35 la sută, în 1998, când economia japoneză a intrat într-o fază stăgănată și a depășit 30.000 pe an, de atunci încôace. Suicidul în grup reprezintă doar o mică fracțiune din total, dar rata anuală crește. Pe de altă parte, acoperirea

se întâlnesc prin Internet cu alți dezamăgiți asemenea lor și hotărăsc să se autodistrugă împreună. În ultimul week - end, bunăoară, patru tineri sau asfixiat voluntar într-un autoturism acoperit cu prelată, inhalând monoxid de carbon emanat de cărbuni aprinși. Crescen-

do-ul este alarmant: în anul 2003, 34 de persoane au murit în sinucideri colective, în 2004, 91, iar în 2005, 91 adică dublu față de anul anterior. Experții avertizează că internetul, la modul izolat, nu poate fi "învinuit" de incitări la sinucideri, dar au relevat faptul că "intensitatea conversației" pe această temă, în anumite săli de chat, poate înrăutăți starea psihică a celor deja "erodați" de deziluzii. Iată și cealaltă față a monedei: într-o țară cu un sistem de sănătate mintală supraîncărcat, Internetul are capacitatea de a fi o puternică armă terapeutică, mai ales că mulți japonezi sunt timorați și nu au curajul să-și comunice îngrijorările altor semeni, atunci când se află față-n față cu aceștia.

O manieră ușor...decoltată, dar eficientă de a aminti că uniforma de poliție (variantă stilizată!) poate fi purtată din simpatie și chiar aplaudată la scenă deschisă...